

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 14 sierpnia 2016 roku powodowie (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S., T. J., C. P. (1), A. P., H. J. wnieśli wobec pozwanego A. A. (1) o wyłączenie wspólnika z (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) spółki komandytowej w S. oraz o zasądzenie na rzecz powodów kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wyjaśnili, że pozwany jest wspólnikiem (...) sp. z o.o. (...) spółka komandytowa w S.. Wyjaśnili, że od 2008 r. skład osobowy wspólników jest niezmienny i obejmuje strony sporu. Podali, że zamierzali realizować przedsięwzięcie w postaci rozwoju projektów farm wiatrowych. Dodali, że podmioty grupy V., w skład której wchodzi powodowa spółka, zaciągnęły kredyty inwestycyjne na rozwój parków wiatrowych w (...). Wyjaśnili, że kredyty zostały poręczone przez T. J. oraz C. P. (1). Podali, że C. P. (1) zakomunikował wspólnikom o zamiarze wystąpienia ze spółek. Podczas rozmów związanych z wystąpieniem C. P. (1), pozwany zgłosił zamiar swojego wystąpienia ze spółki, żądając wynagrodzenia w kwocie 7.000.000 EUR. Ostatecznie powodowie wyrazili zgodę na zapłatę kwoty 3.500.000 EUR. Jednakże, w ocenie powodów, pozwany zastrzył wobec nich retorykę i utrudniał dojście do porozumienia. Podkreślili, że pozwany zwrócił się do kancelarii reprezentującej konkurentów powodowej spółki. Zarzucili, że pełnomocnik pozwanego eskalował żądania wobec spółki. Wyjaśnili, że pozwany kwestionował zobowiązania zaciągnięte przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością, na które wcześniej wyrażał zgodę – w sposób dorozumiany lub wprost. Podnieśli, że działania pozwanego były nieetyczne i nosiły znamiona przymusu biznesowego. Wyjaśnili, że pozwany nie ma zamiaru kontynuowania działalności gospodarczej w (...).

W odpowiedzi na pozew (k. 480) A. A. (1) wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powodów na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa prawnego.

W uzasadnieniu zarzucił, że stan faktyczny został podany wybiórczo przez powodów. Wskazał, że rzeczywistą przyczyną powstania sporów między stronami był brak transparentności działania powodów. Pozwany wskazał, że powodowie mogą działać na szkodę (...) sp. z o.o. sp. k. Podał, że od samego początku angażował się w rozwój spółki i udzielał pożyczek spółce oraz jej członkom. Zaprzeczył, jakoby wybrany przez powodów model działalności gospodarczej był wynikiem szczególnych stosunków zaufania.

W ustosunkowaniu się do odpowiedzi na pozew (k. 1266), powodowie podtrzymali stanowisko w sprawie. Ponadto, wskazali, że więzi interpersonalne pomiędzy powodami a pozwanym zostały zerwane. Dodali, że pozwany wcześniej nie kwestionował działań powodów. Wyjaśnili, że powodowie wykonywali „codzienną pracę”, a pozwany wykonywał prerogatywy kontrolne i podejmował decyzje w najważniejszych sprawach spółek (...) w (...). Zarzucili, że pozwany przyczynił się jedynie do zakupu nieruchomości w ramach projektu G.. Wskazali, że samodzielnie zabezpieczyli prawa do projektów: D., I. i Ś.. Podnieśli, że twierdzenia pozwanego o wsparciu pożyczkami wprowadzają w błąd. Zaprzeczyli jakoby pełnomocnik powodów podejmował czynności procesowe w/s o uchylenie uchwał podjętych na zgromadzeniu wspólników spółki (...) sp. z o.o. Wskazali, że pozwany korzystał z funkcji członka zarządu. Zaprzeczyli, jakoby przestali pozwanemu udzielać informacji, do uzyskania których był uprawniony. Wskazali, że ich działań nie cechował brak transparentności. Zastrzegli, że pozwany w swych żądaniach opiera się o nieaktualny biznesplan. Zaprzeczyli jakoby udziałowcami (...) byli powodowie. Zaprzeczyli, jakoby realizowane projekty posiadały wady. Wskazali, że nie miała miejsca wypłata zróżnicowanych dywidend dla wspólników.

W piśmie z dnia 5 sierpnia 2014 r. (k. 1520) pozwany podtrzymał swoje twierdzenia, a nadto zarzucił, że powodowie starają się umniejszyć znaczenie projektu G.. Przyznał, że przez pierwsze lata działalności spółki nie dochodziło między wspólnikami do sporów ani konfliktów. Zastrzegł, że powodowie nie zarzucali pozwanemu zbyt małego zaangażowania w działalność spółek. Podniósł, że powodowie od samego początku akceptowali model działalności prowadzonej

przez pozwanego. Wskazał, że udzielone powodom pożyczki zostały zwrócone dopiero po terminach spłaty i po wielokrotnych prośbach pozwanego. Zarzucił, że powodowie zmieniają swoje oświadczenia. Zaprzeczył, aby przed 2012 r. otrzymywał od powodów wyczerpujące informacje. Zarzucił, że obniżenie zysków ze sprzedaży projektów wynikało z ich nieterminowej realizacji. Podtrzymał, że wszystkie projekty wykonane przez (...) zawierały wady. Przyznał, że początkowo zgodził się na wypłatę zróżnicowanych dywidend dla wspólników (...).

W piśmie z 21 sierpnia 2014 r. (k. 1641) powodowie zaprzeczyli jakoby grupa V. sprzedała projekt G. spółce czy grupie S. E.. Zarzucili, że pozwany prezentuje mylące i niedookreślone twierdzenia. Podkreślili, że przed wytoczeniem powództwa pozwany nie kwestionował działań powodów.

W piśmie z 8 września 2014 r. (k. 1657) pozwany podtrzymał, że zgodnie z jego wiedzą wszystkie projekty z tzw. P. I zostały sprzedane na rzecz grupy S. E.. Wskazał, że projekt G. był „obiektem referencyjnym”. Wyjaśnił, że już w 2012 r. zarzucał powodom brak transparentności i brak kompetencji. Wskazał, że nie podejmował działań na szkodę grupy V. Polska. Wy tłumaczył, że wybrał kancelarię (...), dlatego, iż poznał ją jako profesjonalne i skuteczne biuro prawne. Podniósł, że działalność jego synów nie koliduje z działalnością grupy V. Polska i nie ma charakteru konkurencji.

W piśmie z dnia 29 października 2014 r. (k. 1870) pozwany wskazał, że pozwani nie wskazali ważnych podstaw mających być podstawą wyłączenia go ze spółki. Wyjaśnił, że zaskarżał uchwały spółek grupy V. z uwagi na to, że nie miał możliwości prawidłowego zapoznania się z projektami tych uchwał.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. S. (1) poznał H. A. i A. A. (1) w 2001 r. Pozwany zwrócił się do M. S. (1) w 2003 – 2004 r., ponieważ był zainteresowany znalezieniem projektu dotyczącego fermy wiatrowej.

Dowód:

- zeznania świadka M. S. (1), k.2096 – 2097.

A. A. (1) oraz H. J., T. J., A. P. i C. P. (1) poznali się w 2004 roku w trakcie próby realizacji projektu farmy wiatrowej na terenie (...).

Na przełomie 2006 i 2007 roku rozpoczęły się rozmowy stron dotyczące udziału A. A. (1) w planowanej przez powodów działalności na terenie (...). W grudniu 2006 A. A. (1) wraz z powodami wybrał się do (...), aby omówić możliwości rozwoju projektu farm wiatrowych na terenie (...).

Dowód:

- zeznania świadka F. A., k. 1960 – 1964,

- korespondencja e-mail, k. 541, 546.

Dzięki pośrednictwu A. A. (1) powodowie poznali T. R., który był właścicielem terenów rolnych w pobliżu miasta G.. Na terenach tych rozwijany był projekt inwestycji w postaci farmy wiatrowej składającej się z 16 elektrowni wiatrowych. Strony zdecydowały o zakupie tego projektu, w którego skład wchodziły dokumenty uprawniające do jego realizacji i budowy farmy wiatrowej.

Dowód:

- korespondencja e-mail , k. 547, 553, 556,

- zeznania świadka G. G., k. 1917 – 1918,

- zeznania świadka M. S. (1), k.2096 – 2097,

- zeznania świadka T. R., k. 2222 – 2223,

- zeznania świadka H. T., k. 1958 – 1960.

V. W. sp. k., poprzez powiązania osobowe oraz kapitałowe, jest integralną częścią grupy V. w (...), budowanej od 2006 r.

Pierwszą spółką grupy V. w (...) była (...) sp. z o.o. (KRS (...)), w której początkowo współnikami byli powodowie, a od pierwszego półrocza 2008 r. również A. A. (1). (...) sp. z o.o. została następnie przekształcona w spółkę komandytową, tj. (...) sp. z o.o. V. Polska sp. k., w której komplementariuszem jest (...) sp. z o.o.

W sposób faktyczny, funkcję szefa do spraw finansowania polskich spółek sprawował J. B..

Dowód:

- odpis z KRS, k. 44 – 69, 82 – 87, 94 – 101, 109 – 115, 124 – 137, 143 – 150, 155 – 160,

- umowy spółki, k. 71 – 81, 88 – 93, 102 – 108, 116 – 123,

- zeznania świadka J. B., k. 2445 – 2448.

Na początku 2007 roku odbyła się rozmowa telefoniczna pomiędzy synem pozwanego, F. A., a powodem T. J., w trakcie której F. A. w imieniu ojca wyraził chęć nabycia 33 procent udziałów w spółce (...) sp. z o.o. w zamian za udostępnienie kontaktów, które umożliwiły realizację projektu (...). T. J. zaoferował wówczas do wyboru udział w zyskach z projektu (...) albo udziały w spółce (...) sp. z o.o. Strony uzgodniły ostatecznie, iż A. A. (1) zostanie udziałowcem spółki (...) sp. z o.o. w 25 procentach. Óśni (...) spółki (...), tj. A. P., C. P. (1)pa oraz T. J. umowami z dn. 28 lutego 2007 odsprzedali A. A. (1) część swoich udziałów wg ich wartości nominalnej w ten sposób, iż pozwany nabył 100 z 400 udziałów w spółce (...) sp. z o.o.

Dowód:

- notatka, k. 558,

- e-mail, k. 559 – 560,

- umowy, k. 561,

- zeznania świadka F. A., k. 1960 – 1964.

W dniu 30 stycznia 2008 r. (...) sp. z o.o. we W. zawarła z (...) & Co. KG w V. (Niemcy) umowę dzierżawy (...) nr (...) w obrębie C..

Dowód:

- umowa, k. 1185 – 1186.

W początkowej fazie rozwoju pozwany udzielał wsparcia finansowego w postaci pożyczek na rzecz spółki (...) sp. z o.o. Były to następujące kwoty, pochodzące z prywatnych środków pozwanego:

- 75 tys. euro na podstawie umowy z dn. 13.07.2007 r.,

- 30 tys. euro na podstawie umowy z dn. 17.07.2007 r.,

- 22 tys. euro na podstawie umowy z dn. 17.09.2007 r.,

Dowód:

- Umowy pożyczki wraz z wyciągami z rachunków bankowych, k. 568 – 583,
- zeznania świadka H. T., k. 1958 – 1960,
- zeznania świadka J. H., k. 2980-2990,
- zeznania świadka R. H., k. 2999-3011,
- zeznania świadka S. W., k. 3011-3021

Pozwany na podstawie ustnej umowy pożyczki z V.tex (...) sp. z o.o., wpłacił bezpośrednio na rzecz Agencji Nieruchomości Rolnych Oddział Terenowy w O. kwotę 200 tys. zł w celu zapłacenia czynszu dzierżawnego za grunty pod jeden z projektów rozwijanych przez (...) sp. z o.o.

A. A. (1) w 2007 roku udzielił powodowi A. P. dwóch pożyczek: w wys. 18 tys. euro oraz 2 tys. euro. Druga pożyczka została udzielona na podstawie umowy ustnej.

Dowód:

- wiadomość e-mail, k. 585,
- wyciąg z rachunku bankowego pozwanego, 586 – 587, 590,
- umowa pożyczki, k. 588 – 589,
- zeznania świadka H. T., k. 1958 – 1960.

W 2008 r., pozwany z prywatnych środków wspomógł spółkę (...) sp. z o.o. dalszymi pożyczkami:

- 50 tys. euro na podstawie umowy z dn. 30.05.2008 r.,
- 100 tys. euro na podstawie umowy z dn. 13.08.2008 r.,
- 100 tys. euro na podstawie umowy z dn.19.03.2008 r.,
- 150 tys. euro na podstawie umowy z dn. 24.04.2008 r.

Powyższe umowy jako datę spłaty pożyczki przewidywały 31.12.2009 r.

Dowód:

- umowy pożyczki wraz z wyciągiem z rachunku bankowego, k. 591 – 611,
- zeznania świadka H. T., k. 1958 – 1960.

Wszystkie pożyczki udzielane przez pozwanego były oprocentowane w skali 6 – 8 % rocznie.

Dowód:

- zeznania świadka H. T., k. 1958 – 1960.

A. A. (1) zwrócił się w 2008 r. do adwokata U. F. o porady dotyczące zabezpieczenia jego sytuacji w związku z jego obawami dotyczącymi spłaty udzielonych powodowi pożyczek, nadto ów adwokat później przygotował dla pozwanego projekt umowy dotyczącej wystąpienia ze wszystkich spółek grupy V..

Dowód:

- zeznania świadka U. F., k. 3029-3032

A. P. uzgodnił ratałną spłatę w kwotach po 5 tys. euro, co jednak nie nastąpiło. W styczniu 2012 r. pozwany upominał się o zapłatę raty w wys. 5 tys. euro, na co A. P. dokonał wpłaty 3 tys. euro.

Pożyczki zostały całkowicie spłacone w listopadzie 2012 roku

Dowód:

- korespondencja e-mail, 612 – 613, 615, 617 – 620, (...),

- potwierdzenie przelewu, k. 614, 616.

Powodowie oraz pozwany A. A. (1) są współnikami (...) sp. z o.o. V. W. sp. k. (V. W. sp. k., Spółka) z siedzibą w S., przy czym: powód (...) sp. z o.o. jest komplementariuszem V. W. sp. k., powodowie Dr. T. J., C. P. (1), A. P. oraz H. J. są komandytariuszami V. W. sp. k., A. A. (1) jest komandytariuszem V. W. sp. k., z tym zastrzeżeniem, że C. P. (1) wystąpił ze spółek grupy H., w tym ze spółki której dotyczy niniejsza sprawa i z czym pozwany się nie zgadza, kwestionując umowę zbycia udziałów. Między innymi złożył on skargę na orzeczenie referendarza dotyczące wykreślenia C. P. (1) w KRS jako (...) sp. z o.o. (...) spółka komandytowa w S..

W pozostałym zakresie od 2008 r. skład osobowy współników jest niezmienny i obejmuje wyłącznie H. J., T. J., A. P. i A. A. (1).

Przedmiotem działalności V. W. sp. k. jest planowanie, tworzenie i realizacja projektów elektrowni wiatrowych w (...) oraz zarządzanie takimi projektami.

Dowód:

- odpis z KRS, k. 44 – 69, 82 – 87, 94 – 101, 109 – 115, 124 – 137, 143 – 150, 155 – 160.

- umowy spółki, k. 71 – 81, 88 – 93, 102 – 108, 116 – 123,

- wydruk, k. 153,

- zeznania świadka B. K., k. 2424 – 2425,

- zeznania A. P. k. 3863-3867,

- zeznania T. J. k. 3879-3884,

- zeznania H. J. k. 3885,

- zeznania A. A. (1) k. 3885-3889.

T. J. i A. P. regularnie jeździli do (...) – co najmniej co 2 tygodnie. C. P. (1) jeździł do (...) rzadziej niż T. J. i A. P..

A. A. (1) rzadko jeździł do (...). Stosunkowo rzadko pojawiał się w biurze spółki (...) w (...) – przyjeżdżał raz na kilka tygodni na zgromadzenie współników.

Rozmowy w języku polskim w imieniu współników prowadził A. P.. Pozostali współnicy nie władali językiem polskim. Prowadzili oni rozmowy w języku niemieckim i w języku angielskim.

„K-how” dotyczący tworzenia przedsiębiorstw zajmujących się energetyką wiatrową posiadali T. J. i C. P. (1). Jakkolwiek rozwój spółek musiał być szybki (T. J. używa sformułowania „musieliśmy szybko urosnąć”), co wiązało

się z jednej strony z koniecznością nakładów, ale również z naturalnie popełnionymi błędami. Nakłady pokryte zostały głównie kredytu z (...) (o czym niżej), a w znikomej części z pożyczek pozwanego – z resztą mu zwróconych z odsetkami.

Dowód:

- zeznania świadka J. H., k. 2980-2990,
- zeznania świadka G. S., k. 2990-2999,
- zeznania świadka R. H., k. 2999-3011,,
- zeznania świadka S. W., k. 3011-3032,
- zeznania A. P. k. 3863-3867,
- zeznania T. J. k. 3879-3884,
- zeznania H. J. k. 3885,
- zeznania A. A. (1) k. 3885-3889.

A. A. (1) posiadał udziały we wszystkich polskich spółkach z grupy (...) jako udziałowiec mniejszościowy. Nie posiadał udziałów w niemieckich spółkach. Osobisty kontakt z A. zastępował kontakt z jego doradcą podatkowym – I. W..

Dowód:

- zeznania świadka J. B., k. 2445 – 2448,
- zeznania świadka I. W., k. 2418 – 2423,
- zeznania A. P. k. 3863-3867,
- zeznania T. J. k. 3879-3884,
- zeznania H. J. k. 3885,
- zeznania A. A. (1) k. 3885-3889.

W 2007 i w 2008 roku zostały zakupione dalsze projekty parków wiatrowych, tj.: Ś., I. (zwany także INO 1) i D.. Razem z projektem G. tworzą one tzw. P. 1 projektów grupy V..

W marcu 2008 powodowie przewidywali następujące zyski, jakie miały zostać osiągnięte w wyniku realizacji rozwijanych projektów:

- G.: 6.293.020 euro,
- Ś.: 8.236.700 euro,
- I.: 4.376.500 euro,
- D.: 4.862.999 euro.

Dowód:

- e-mail wraz z załącznikiem, k. 632 – 648.
- zeznania świadka B. K., k. 2424 – 2425.

Decyzje, które projekty zostaną zrealizowane podejmowali T. J., A. P. i C. P. (1). Wynikało to z okoliczności, że T. J. i C. P. (1) mieli wiedzę na temat branży energii wiatrowej, z kolei A. P. faktycznie nadzorował prace na terenie (...). W celu realizacji projektów utworzono cztery spółki celowe, które początkowo nie zatrudniały pracowników. (...) spółka (...) udzielała szerokiego wsparcia i wykonywała główne prace przy realizacji projektów.

Dowód:

- zeznania świadka J. H., k. 2980-2990 .

Podmioty grupy V. zaciągnęły w (...) w (...) kredyty inwestycyjne na rozwój parków wiatrowych w (...), początkowo na łączną kwotę 303 658 253 EUR.

T. J., C. P. (1) oraz (...) & Co. KG (V. E.) dokonali osobistego poręczenia za kredyty inwestycyjne w wysokości kilkuset mln EUR zaciągnięte przez niektóre spółki grupy V. (w tym (...) sp. z o.o., poprzednika prawnego Spółki) w związku z realizacją inwestycji farm wiatrowych w (...). Propozycję osobistego poręczenia za kredyty miał też A. A. (1), ale na to się nie zgodził.

Finansowane przez (...) w (...) były Projekty D., I. Ś., G..

Dowody:

- umowy spółki, k. 71 – 81, 88 – 93, 102 – 108, 116 – 123,

- zeznania J. S., k. 2551 – 2554, 2555 -2558, 2635 – 2637.

- zeznania A. P. k. 3863-3867,

- zeznania T. J. k. 3879-3884,

- zeznania H. J. k. 3885,

- zeznania A. A. (1) k. 3885-3889.

Realizacja projektów w ramach P. I przedłużała się w stosunku do założeń.

Dowód:

- zeznania świadka J. H., k. 2980-2990

V. toczyła przed Sądem Okręgowym w Kassel spór ze spółką (...) sp. z o.o. w okresie od lipca 2009 r. do października 2011 r. Spółka ta domagała się zapłaty kwoty 9,5 miliona euro z odsetkami ustawowymi. Sąd Okręgowy w Kassel uznał roszczenie za zasadne i wyrokiem z dn. 28.10.2010 zasądził od pozwanych spółek zapłatę w/w kwoty wraz z odsetkami. Na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w Kassel spółka (...) prowadziła postępowanie zabezpieczające na terenie (...), a po uznaniu jego wykonalności przez tutejszy sąd również na terenie (...). Spór ze spółką (...) sp. z o.o. zakończył się porozumieniem. Strony w dn. 03.11.2011 zawarły ugodę sądową przed Wyższym Sądem Okręgowym we Frankfurcie nad Menem. Jeszcze w trakcie postępowania przed Sądem Okręgowym w Kassel wspólnicy rozważali możliwość przyjęcia propozycji ugody ze stroną przeciwną opiewającej na kwotę 4,2 miliona euro, ale uznali że wygrają spór sądowy i ugody nie zawarli.

Dowód:

- wyrok Sądu Okręgowego w Kassel, k. 649 – 670

- e-mail, k. 671,

- ugoda, k. 692-730.
- zeznania A. P. k. 3863-3867,
- zeznania T. J. k. 3879-3884,
- zeznania H. J. k. 3885,
- zeznania A. A. (1) k. 3885-3889.

Od 20 sierpnia 2009 r. do 19 października 2010 r. pozwany, jako Członek Zarządu (...) sp. z o.o., prowadził sprawy V. Polska sp. k. oraz V. W. sp. k.

Pozwany w do 19 października 2010 r. uczestniczył w zarządzaniu spółkami należącymi do grupy V. w (...) pełniąc funkcję Członka Zarządu w:

- (...) sp. z o.o. (przekształconej następnie w V. Polska sp. k.) - od 01.04.2007 r. do 29.12.2009 r.,
- (...) sp. z o.o. - od 24.03.2010 r. do 19.10.2010 r.,
- (...) sp. z o.o. - od 09.04.2009 r. do 19.10.2010 r.

Dowody:

- oświadczenie, k. 1193,
- korespondencja e-mail, k. 1195 – 1200, 1203 – 1225.

W (...) funkcjonowała (...), która występowała jako generalny wykonawca przy budowie farm wiatrowych w (...). J. B. miał polecenie, aby rozliczać usługi spółki aby została zagwarantowana płynność finansowa w (...). Płynność finansowa spółek z grupy (...) była gorsza niż w (...).

Dowód:

- zeznania świadka J. B., k. 2445 – 2448.

W dniu 25 lipca 2011 M. i Grupa V. uzgodniły, iż na rzecz V. A. zapłaci natychmiastowo kwotę 1,6 mln euro, M. zatrzyma tymczasowo kwotę 3,4 mln euro na okres odbudowy dróg do wszystkich miejsc zlokalizowania turbin wiatrowych. Kwotę 1 mln euro M. zatrzyma tymczasowo na okres legalizacji aktualnej lokalizacji turbiny wiatrowej nr 7. Kwotę 0,45 mln Euro M. zatrzyma warunkowo. V. A. dokona zrzeczenia się roszczeń w stosunku do kwoty 1,15 mln Euro.

Dowód:

- email C. P. (1), k. 1201 – 1202.

Projekt M.no, został sprzedany na rzecz grupy (...) E.. Projekt w chwili sprzedaży był w trakcie budowy. Sprzedaż projektu nastąpiła poprzez sprzedaż udziałów w kilku spółkach celowych założonych dla tego projektu. Każda ze spółek zawarła wcześniej umowę o generalne wykonawstwo z (...). (...) zawarła ugodę wraz z aneksem do umów generalnego wykonawstwa zawartych wcześniej ze spółkami celowymi projektu M., na podstawie której wynagrodzenie z tytułu sprzedaży i realizacji zostało obniżone o kwotę ponad 2,5 mln Euro. W imieniu spółek (...) ugodę negocjował pan S. P., członek zarządu tych spółek.

Grupa (...) E. w lipcu 2009 r. monitowała opóźnienia w realizacji projektów.

Dowód:

- dokument, k. 732 – 753,
- korespondencja e-mail, k. 1669 – 1675. (...), (...).
- zeznania świadka R. H., k. 2999-3011.

Grupa V. rozwinęła dalsze trzy projekty, tj. O., S. oraz MogVIII. Projekty te zostały sprzedane dla inwestora o nazwie (grupy spółek) P..

Grupa V. Polska rozwija także projekt R., który ma zostać ukończony w przyszłości i który według pierwotnej kalkulacji powodów po jego realizacji i sprzedaży przyniesie dalsze zyski w wysokości ok. 20 mln euro.

Dowód:

- e-maile, k. 754 – 770,
- zeznania świadka I. W., k. 2418 – 2423.

W latach 2008 – 2011 (...) & Co. KG czyniła nakłady finansowe na rzecz (...) sp. z o.o. oraz V. Polska sp. k.

W maju 2012 r. Powodowie przedłożyli pozwanemu kalkulację, z której wynika, że roszczenia (...) & Co. KG wobec (...) wynoszą 2.514.450,21 euro. Przedłożyli również tabele, z których wynika, że kwota roszczeń wynosi 3.883.778,35 euro i 4.678.939,89 euro. Kalkulacja została sporządzona przez J. H.. Powodowie przetransferowali też kwotę 257.754,80 euro na rzecz (...) za wykonane usługi.

Dowód:

- korespondencja e-mail, k. 754 – 770, 795 - 796,
- kalkulacje, k. 797 – 879, 1778 – 1792.
- raport wraz z tł. umaczeniem, k. 1544 – 1609, 1690 – 1757.
- zeznania świadka J. H., k. 2980-2990.

Praca księgowości w (...) była wykonywana prawidłowo, choin zdarzały się zaległości w tym zakresie i przykładowo usługi z roku 2010 częściowo nie zostały zafakturowane i nie zostały rozliczone aż do 2012 r.

Dowód:

- zeznania świadka J. B., k. 2445 – 2448\
- analiza i ocena zdarzeń ekonomicznych spółek grupy H. k. 3321-3336
- ekspertyza T. B. k.3337-3348

W wiadomości e-mail z 6 sierpnia 2009 r. C. P. (1) poinformował A. P., T. J., H. J. i M. S. (2), że po wpisaniu trzech spółek do polskiego KRS, chce on zrezygnować z funkcji członka zarządu w polskich spółkach.

Dowód:

- **korespondencja e-mail, k. 1688.**

Za wystąpienie ze spółek grupy V. C. P. (1) zażądał rekompensaty w wysokości 10 mln euro i ostatecznie otrzymał kwotę 5,5 mln euro. Żądanie C. P. (1) było impulsem dla A. A. (1) również

do decyzji o woli wyjścia ze spółek. W zasadzie od tej daty główna aktywność A. A. (1) było negocjowanie z pozostałymi wspólnikami warunków spłaty jego udziałów

Dowód:

- zeznania świadka H. T., k. 1958 – 1960,
- zeznania świadka F. A., k. 1960 – 1964,
- zeznania A. P. k. 3863-3867,
- zeznania T. J. k. 3879-3884,
- zeznania H. J. k. 3885,
- zeznania A. A. (1) k. 3885-3889.

W listopadzie 2011 r. I. W. prowadził korespondencję z M. O. w sprawie analizy zaangażowania A. A. (1) w polskich spółkach grupy V..

Dowód:

- korespondencja, k. 1760 -1765.

W trakcie rozmów związanych z planowanym wystąpieniem C. P. (1) ze spółek grupy V., w tym ze Spółki, A. A. (1) zakomunikował powodom na spotkaniu wspólników Spółki w K. w dniu 5 czerwca 2012 r zamiar swojego wystąpienia ze spółek z powodu swojego stanu zdrowia w możliwie krótkiej perspektywie czasowej (1-2 miesięcy). Powyższe potwierdził w skierowanym m.in. do powodów piśmie z dnia 08.06.2012 r.

Dowód:

- pismo, k. 191 – 206.
- zeznania świadka H. T., k. 1958 – 1960.

A. A. (1) zlecił U. F. przygotowanie umowy, której przedmiotem było wystąpienie ze wszystkich spółek grupy V., i które przewidywało rekompensatę dla pozwanego. A. A. (1) skarżył się U. F., że nie uzyskuje wystarczających informacji dotyczących funkcjonowania spółek z grupy V..

Dowód:

- zeznania świadka U. F., k. 3029-3032

W wiadomości e-mail z 18 czerwca 2012 r. T. J. wskazał, że zobowiązania z tytułu pożyczki w wysokości 446 130,45 euro zostaną tego dnia zlecone do zapłaty. Wyjaśnił, że zarząd nadal przygotowuje realizację porozumienia w sprawie podziału zysku oraz łączne rozliczenie Niemcy-Polska.

Dowód:

- korespondencja e-mail, k. 207 – 210.

Za wyjście ze spółek (...) w (...) pozwany początkowo zażądał dla siebie wynagrodzenia w kwocie 7.000.000,00 EUR. W miarę przebiegu negocjacji z powodami, pozwany obniżał swoje oczekiwania finansowe.

W wiadomości e-mail z 23 czerwca 2012 r. A. A. (1) wskazał, że nie akceptuje zakresu i rodzaju rozliczeń Niemcy/Polska. zaproponował, że wystąpi ze spółek w czasie ok. 1 – 2 miesięcy, a V. zapłaci za wystąpienie ze spółek kwotę 3,5 mln €, płatną w trzech ratach: 1,0 mln € przy zawarciu umowy, 1,0 mln € do 31 grudnia 2012 r., 1,5 mln € do 31 grudnia 2013 r. Dodał, że oferta obowiązuje do 29 czerwca 2012 r.

Dowód:

- korespondencja e-mail, k. 211 – 213.

Powodowie wyrazili zgodę na zapłatę na rzecz pozwanego zaproponowanej przez samego pozwanego kwoty 3.500.000,00 euro, proponując jednocześnie warunki uwzględniające sytuację gospodarczą spółek (...) oraz sytuację finansową powodów, na jakich wypłata tego wynagrodzenia miała nastąpić (miała zostać rozłożona w czasie niezbędnym dla zabezpieczenia interesów spółek i pozostałych wspólników). Powodowie wyjaśniali na bieżąco wątpliwości pozwanego w tym zakresie.

W piśmie z 5 lipca 2012 zaoferowali wypłacenie kwoty odprawy w wysokości 3,5 mln € w następujący sposób: 0,5 mln € na dzień 30 sierpnia 2012 r., 1,0 mln € na dzień 31 grudnia 2012 r., 0,5 mln € na dzień 30 czerwca 2013 r., 1,5 mln € wraz ze skuteczną realizacją projektu w R.. Pozwany żądał jednak dodatkowo osobistego zabezpieczenia przez powodów proponowanej spłaty.

Dowód:

- korespondencja e-mail, k. 218, 1688,

- zeznania A. P. k. 3863-3867,

- zeznania T. J. k. 3879-3884,

- zeznania H. J. k. 3885,

- zeznania A. A. (1) k. 3885-3889

W wiadomości e-mail z dnia 6 lipca 2012 r. C. P. (1) poinformował pozwanego, że w kwestii P. – postawiono 20 z 25 elektrowni wiatrowych a do końca 2012 r. powinny być wygenerowane wszystkie przychody; w kwestii R. wyjaśnił, że cały projekt uzyska akceptację w sierpniu 2012 r.; w kwestii M. poprosił o przesłanie konkretnych pytań; w kwestii płynności finansowej wyjaśnił, że polski plan płynności finansowej znajduje się w opracowaniu.

Dowód:

- email, k. 223.

W wiadomości e-mail z 9 lipca 2012 r. A. A. (1) zażądał natychmiastowej wypłaty wynagrodzenia. Pozwany podniósł argumentację w przedmiocie rzekomych nieprawidłowości w prowadzeniu spraw grupy V. w (...) oraz grożąc wreszcie „przekazaniem sprawy do kancelarii adwokackiej” (co faktycznie już robił, o czym niżej).

Pozwany swoje roszczenia do wspólników - powodów oraz do spółek z grupy V. w (...) kierował poprzez Kancelarię (...) (Kancelaria (...)), a konkretnie przez adwokata dra N. H.R. L.. W emailu z dnia 19 czerwca 2012 roku kierowanego do I. W. poinformował go o swojej rozmowie z dr L., w której doradził mu on krótkoterminowe wystąpienie z ustaloną wysokością spłat, rozciągniętych na 2-3 lata i zabezpieczonych w sposób uwolniony od jakiegokolwiek ryzyka gospodarczego przedsięwzięcia oraz odseparowanie się od żądań C. P. (1) oraz przyjęcie bardziej zdecydowanej i agresywnej postawy w negocjacjach („poleca odseparować się od C. P. (1) i wziąć kurs w swoje ręce. Rozważa też, czy nie powinno się w następnym tygodniu zmienić koni, to znaczy, że on jako mój adwokat wystąpiłby naprzód”).

Dowód:

- zeznania świadka I. W., k. 2418 – 2423,
- email k. 889-890,
- zeznania A. A. (1) k. 3885-3889.

W piśmie z 9 lipca 2012 r., pozwany wskazał, że przedstawiony przez powodów model spłat zakładał natychmiastowe przeniesienie jego udziałów i niezabezpieczone spłaty ratalne. Wskazał, że zmuszony jest do przekazania sprawy w ręce prawników.

Dowód:

- e-mail, k. 225,
- zeznania świadka I. W., k. 2418 – 2423.

W dniu 9 lipca 2012 r. A. A. (1) udzielił pełnomocnictwa: U. L., M. H., B. S., Th. W., S. D., L. W., G. M., C. D., G. L., K. V., A. H., C. P., A. J., H.-J. Lagier, B. G., F. S., S. G., D. N., J. F. K., G. S., U. R., S. S., N. H R. L., A Ś., O. S., A. S., tj. prawnikom z kancelarii (...) (Kancelaria (...)).

Dowód:

- pełnomocnictwo, k. 271,
- zeznania świadka F. A., k. 1960 – 1964.

Kancelaria (...) reprezentowała konkurentów spółek (...) - w tym (...) sp. z o.o. oraz spółki grupy (...) w postępowania sądowych, pozasądowych i egzekucyjnych wobec spółek grupy V., w tym wobec V. Polska sp. k. Prawnicy Kancelarii (...) prowadzili w (...) w imieniu (...) sp. z o.o. postępowanie egzekucyjne wobec V. Polska sp. k. w związku z wydanym w (...) tytułem wykonawczym na kwotę 9.500.000,00 EUR. Sąd niemiecki, na skutek zabezpieczenia zobowiązania przez V. Polska sp. k. - poprzez przedłożenie stosownej gwarancji bankowej - uchylili postanowienia, w oparciu o które postępowanie egzekucyjne mogło być prowadzone. W szczególności negatywną postacią dla powodów był pracujący w berlińskim oddziale Kancelarii dr L.. Powodowie uważają, że w sporze z W. jako pełnomocnik tej spółki postępował w stosunku do nich nieetycznie, uzyskał postanowienie Sądu podając nieprawdziwe fakty, i które to postanowienie następnie w (...) wykonał. Ich zdaniem nielegalnie prowadził egzekucję w (...) ponieważ złożył wniosek o uznanie niemieckiego orzeczenia w (...). W (...) powodowie doprowadzili do uchylecia postanowienia przez Sąd, ale pan dr L. dysponował międzynarodowym tytułem egzekucyjnym i tygodniami prowadził egzekucję na podstawie tego tytułu pomimo, że ten niemiecki tytuł był już nieważny. Następstwem tego było to że były zablokowane rachunki bankowe, tygodniami biuro było zaplombowane przez komornika i wg powodów były to działania nielegalne. Spór ten niemal doprowadził Grupę V. do upadłości. Szczegółe uciążliwe psychicznie było to dla A. P. i T. J., którzy osobiście odpowiadali za zaciągnięte w (...) kredyty. Jeżeli dodać do obrazu tej sytuacji tło w postaci światowego kryzysu gospodarczego, skutkującego tak złą sytuacją (...), że otrzymał wsparcie w postaci pomocy publicznej, to groźba wypowiedzenia umów kredytowych i postawienie ich spłaty w stan natychmiastowej wymagalności była bardzo realna. Za taki stan powodowie obarczyli Kancelarię (...). Nigdy jednak nie było żadnych spraw cywilnych, karnych, dyscyplinarnych przeciwko prawnikom z kancelarii (...). Uzasadnieniem tego

było to, że prawnicy powodów powiedzieli im, że nakłady na to byłyby bardzo wysokie, a szanse bardzo niewielkie.

Dowód:

- postanowienia, k. 228 – 253,
- pismo, k. 254 - 270,
- zeznania świadka F. A., k. 1960 – 1964,
- zeznania A. P. k. 3863-3867,
- zeznania T. J. k. 3879-3884,
- zeznania H. J. k. 3885,
- zeznania A. A. (1) k. 3885-3889

W piśmie z dnia 10.07.2012 r., skierowanym do powodów, jako przedstawicieli spółek Grupy (...) w (...), będących jednocześnie ich współnikami, pełnomocnik pozwanego, adwokat niemiecki (R.) z Kancelarii (...), Dr. L., przedstawił wskazał m. in. że:

- celem pozwanego jest możliwie szybkie wystąpienie ze wszystkich spółek grupy V. w (...) i otrzymanie przez niego z tego tytułu stosownego wynagrodzenia,
- pozwany zamierza w krótkim czasie wystąpić ze wszystkich spółek grupy V. w (...) i przenieść odpowiednie udziały (prawa) na jedną lub kilka osób według uznania powodów,
- w zamian pozwany otrzyma wynagrodzenie w wysokości 4.000.000,00 EUR, usztywnione co do wysokości, którego wypłata nie będzie obłożona szczególnymi warunkami,
- pozwany przeniesie udziały (prawa) po otrzymaniu całości wynagrodzenia, zapłaconego mu bez żadnych zastrzeżeń,
- pozwany nie zamierza uzależnić wysokości przysługującego mu wynagrodzenia od wyników finansowych spółek grupy V., na które pozwany nie mógłby ani mieć wpływu, ani ich kontrolować,
- brak porozumienia umożliwiającego wystąpienie pozwanego ze spółek grupy V. spowoduje dążenie do uzyskania przez pozwanego finansowego ekwiwalentu za jego udziały / prawa w drodze uregulowanego rozwiązania przedmiotowych spółek grupy V., w których pozwany jest współnikiem,
- pozwany zakłada, że finansowa równowartość jego udziałów / praw w spółkach grupy V. przewyższa kwotę 4.000.000,00 EUR. Jeśli nie będzie możliwości znalezienia szybkiego, polubownego rozwiązania, wówczas pozwany w późniejszym czasie nie będzie zainteresowany realizacją w/w propozycji.

W odpowiedzi powodowie pismem z dnia 16 lipca 2012 r. wskazali m.in.: że przyjęli sporządzone w imieniu pozwanego pismo z mieszanymi uczuciami, gdyż dobrowolne wystąpienie pozwanego z polskich spółek grupy V. jest sprawą ostatnich tygodni. Powodowie, na podstawie dotychczasowych rozmów oraz uwzględniając dotychczasową dłużej, opartą na zaufaniu współpracę, nie spodziewali się, że - nie czekając na wyniki rozmów współników - do pośrednictwa w bardzo delikatnych sprawach zostanie zaangażowany pełnomocnik. Nadto powodowie nie spodziewali się, że współnik spółek grupy V. mógłby zdecydować się na powierzenie reprezentowania jego spraw Kancelarii, która w przeszłości w szerokim zakresie świadczyła usługi doradcze, względnie jeszcze je świadczy, bezpośredniej konkurencji polskich spółek grupy V. (także w sporach sądowych). Powodowie poprosili pozwanego, aby w przedmiotowej sprawie, w obliczu potencjalnego konfliktu interesów, rozważył, w jakim zakresie zatrudniona

przez pozwanego Kancelaria ma brać udział w wymianie poufnych informacji / danych / dokumentów, które przynajmniej częściowo stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa i podlegają ochronie przed konkurencją rynkową. Powodowie wskazali, iż prowadzenie bieżących (...) spółek (...) wymaga codziennego podejmowania decyzji dotyczących ich funkcjonowania, od których pozwany, jako pasywny inwestor, od pewnego czasu świadomie się dystansował, aż do momentu, w którym podniósł roszczenia o wynagrodzenie z tytułu planowanego wystąpienia z w/w spółek. Dodali wszelkie decyzje zarządów odnośnych spółek są podejmowane w zgodzie z obowiązującym w (...) prawem i regulacjami poszczególnych umów spółek.

Dowód:

- pisma, k. 267 – 279,

- zeznania świadka F. A., k. 1960 – 1964,

- zeznania świadka I. W., k. 2418 – 2423.

W piśmie z dn. 18 lipca 2012 pełnomocnik A. A. (1) zapowiedział przeprowadzenie kontroli w spółkach grupy V. (...)ska, w których pozwany jest udziałowcem, celem ustalenia ich sytuacji finansowej, ponieważ w przewidzianym ustawowo terminie, tj. do dn. 30 czerwca 2012 w żadnej ze spółek nie zostały sporządzone sprawozdania finansowe za ubiegły rok obrotowy. Pełnomocnik poprosił również o niezwłoczne przedłożenie brakujących sprawozdań najpóźniej do dn. 31.07.2012.

W odpowiedzi na powyższe pismo pełnomocnik powodów oświadczył, iż kontrola będzie mogła być przeprowadzona na początku sierpnia 2012, jednakże dopiero po podpisaniu przez kontrolujące podmioty oświadczeń o poufności, które miałyby chronić rzekome tajemnice przedsiębiorstwa grupy V.. Odnosząc się do wezwania pełnomocnika pozwanego o przedłożenie zaległych sprawozdań finansowych, pełnomocnik powodów oświadczył, iż sprawozdania te będą dostępne w ramach kontroli akt spółek, która ma zostać przeprowadzona.

Odnosząc się do powyższego pisma pełnomocnik pozwanego w wiadomości E-mail z dn. 26 lipca 2012 zwrócił uwagę, iż przedłożone pełnomocnictwa uprawniają do reprezentacji jedynie wspólników spółek grupy V., a nie samych spółek oraz poprosił o wyjaśnienie, na jakiej podstawie od pozwanego wymagane jest oświadczenie o poufności. W odpowiedzi z dn. 30 lipca 2012 pełnomocnik powodów przyznał, iż rzeczywiście nie posiada pełnomocnictwa do reprezentacji spółek grupy V., a jedynie do reprezentacji ich wspólników i poprosił pełnomocnika pozwanego o kontakt bezpośredni z tymi spółkami. Pełnomocnik pozwanego w dalszym piśmie z dn. 31 lipca 2012 zwrócił się bezpośrednio do przedmiotowych spółek z zapowiedzią przeprowadzenia kontroli ich stanu finansowego. Dalej wezwał on zarządy tych spółek do podpisania oświadczenia o zobowiązaniu się do powstrzymania się od działań, które mogłyby pogorszyć sytuację finansową tych spółek wraz z załączonym projektem takiego oświadczenia. Ponadto pełnomocnik pozwanego oświadczył, że ani pozwany, ani tutejsza kancelaria nie mają zamiaru naruszać tajemnic przedsiębiorstwa przedmiotowych spółek, w szczególności nie mają zamiaru przekazywać informacji w zakresie ich działalności osobom trzecim. Takiego działania zabraniają w oczywisty sposób przepisy prawa zawodowego niemieckich adwokatów.

Pełnomocnik pozwanego nie otrzymał informacji o sporządzeniu sprawozdań finansowych dla spółek grupy V. w wyznaczonym przez siebie terminie do dn. 31 lipca 2012. N.miał ze spółki grupy V. Polska zgłosił się pełnomocnik powodowej spółki w tutejszym postępowaniu i oświadczył, iż kontrola ksiąg i dokumentów spółek będzie mogła nastąpić jedynie po złożeniu w stosunku do spółek oświadczeń o zachowaniu poufności.

W dalszym piśmie z dn. 13 sierpnia 2012 pełnomocnik powodowej spółki ponowił oświadczenie, iż kontrola ich stanu finansowego będzie mogła być przeprowadzona jedynie wówczas, gdy zarówno przez pozwanego jak i przez jego pełnomocników zostaną podpisane umowy o poufności, a ponadto z każdą ze spółek zostaną uzgodnione listy dokumentów do wglądu. Póki to nie nastąpi, żądane dokumenty nie zostaną udostępnione. Dalej pełnomocnik

oświadczył, iż na dzień sporządzenia tamtego pisma (13 sierpnia 2012) kontrola w spółkach komandytowych byłaby bezprzedmiotowa ze względu na brak sprawozdań finansowych dla tych spółek.

W piśmie z dn. 14 sierpnia 2012 pełnomocnik pozwanego oświadczył, iż domaganie się zawarcia porozumienia o poufności jest nieuzasadnione, skoro ani pozwany, ani reprezentujące go kancelarie nie zamierzają naruszyć tajemnicy przedsiębiorstwa tych spółek. Ponadto zarzucił, iż zapowiadany projekt umowy o poufności nie został pozwanemu przesłany. Dalej pełnomocnik przedłożył listę dokumentów przeznaczonych do przedłożenia w celu kontroli w każdej ze spółek oraz wskazał, iż kontrola mogłaby się odbyć od dn. 20.08.2012 podając jednocześnie osoby, które dokonywałyby tej kontroli.

W kolejnym piśmie z dn. 17 sierpnia 2012 pełnomocnik powodowej spółki ponownie wskazał, iż kontrola spółek będzie mogła być dokonana tylko pod warunkiem, iż dla każdej z nich z osobna zostanie przedstawiona lista wymaganych dokumentów oraz zarówno pozwany, jaki i reprezentujące go kancelarie zawrą ze spółkami umowy o zachowaniu poufności zgodnie z projektem, który został załączony do tego pisma. Projekt tej umowy przewidywał m.in. zakaz sporządzania jakichkolwiek kopii, fotokopii bądź odpisów przeglądanych dokumentów, nakaz zawarcia odrębnego porozumienia w celu ustalenia zakresu udostępnionych dokumentów, obowiązek zapłaty kary umownej w wysokości 200 tys. euro za każde naruszenie poufności, a także klauzulę o solidarnej odpowiedzialności pozwanego i reprezentujących go kancelarii za ewentualny obowiązek zapłaty kar umownych.

Dowód:

- pisma, k. 922 – 939, 941 – 950, 974 – 978, 1013 – 1016,
- korespondencja stron, k. 951 – 973,
- pismo z załącznikami, k. 979 – 1012.

W pismach z dnia 31 lipca 2012 r., z dnia 06 sierpnia 2012 r. oraz z dnia 09 sierpnia 2012 r. pełnomocnik pozwanego kontynuował dotychczasową korespondencję. Pełnomocnik pozwanego zagroził m.in., iż o zaistniałym sporze „poinformuje” (...).

Dowód:

- pisma pozwanego, k. 296 – 326.

W dniu 20 sierpnia 2012 odbyło się Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników następujących spółek: V. (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. Pozwany był reprezentowany przez niżej podpisanego pełnomocnika. W trakcie tych zgromadzeń pełnomocnik otrzymał kopie sprawozdań finansowych za rok obrotowy 2011 dla tych spółek. W trakcie tego zgromadzenia głosami powodów powzięte zostały uchwały o zatwierdzenie sprawozdania zarządu z działalności tych spółek, udzieleniu absolutorium członkom zarządu, a także uchwały dotyczące przekazania zysku/pokrycia straty.

Dowód:

- protokoły, k. 1017-1030, 1042 – 1054, 1068 – 1082.

Pełnomocnik pozwanego głosował przeciwko powziętym uchwałom, a następnie wniósł do sądu pozew unieważnienie tych uchwał.

Sprawa z pozwu przeciwko spółce (...)ment sp. z o.o. były prowadzone w Sądzie Okręgowym w Szczecinie pod sygnaturą akt VIII GC 323/12, przeciwko spółce (...) sp. z o.o. pod sygnaturą VIII GC 328/12, a przeciwko spółce (...) sp. z o.o. pod sygnaturą VIII GC 327/12.

W dniu 14 października 2014 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy w sprawie z powództwa A. A. (1) przeciwko (...) sp. z o.o. w S. postanowił umorzyć postępowanie o stwierdzenie nieważności, ewentualnie – uchylenie uchwał, zawieszono na zgodny wniosek stron.

Wyrokiem z 12 maja 2017 r. w sprawie VIII GC 328/125 Sąd Okręgowy w Szczecinie stwierdził nieważność pierwszej w kolejności uchwały nr 02/08/2012 na stronie 10 protokołu Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. z dnia 30 sierpnia 2012 r., w przedmiocie udzielenia absolutorium prezesowi zarządu spółki, zaś w pozostałym zakresie powództwo oddalił. Wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 19 grudnia 2017 r. w sprawie I ACa 617/17 apelacja A. A. (1) od tego orzeczenia została oddalona.

Dowód:

- pozwy, k. 1095 – 1145,

- postanowienie, k. 1872, 2152a

- wyrok w sprawie I ACa 617/17 k.3695-3772

Pismem z dnia 7 marca 2013 r. pełnomocnik powodów odmówił pozwanemu wglądu do niektórych z dokumentów księgowych spółek (...).

Dowód:

- pismo, k. 1254 – 1256.

W dniu 3 grudnia 2014 r. odbyło się zwyczajne zgromadzenie wspólników (...) sp. z o. o. w S., podczas którego porządkiem obrad objęto m. in. podjęcie uchwały w sprawie wyrażenie zgody na dokonanie bycia udziału należącego do C. P. (1). Pełnomocnik A. A. (1) złożył wniosek o zmianę porządku obrad poprzez wykreślenie wszystkich punktów z porządku obrad, uzasadniając to okolicznością, że nie zostały A. A. (1) udzielone informacje umożliwiające podjęcie decyzji w sposób prawidłowy.

Dowód:

- protokół, k. 2003 – 2008.

Pismem z dnia 27 listopada 2014 r. pełnomocnik pozwanego zwrócił się do (...) sp. z o.o. z prośbą o możliwość zapoznania się z projektem bilansu za rok obrotowy 2012 i 2013, z rachunkiem zysków i strat oraz informacją dodatkową. Pismem z dnia 2 grudnia 2014 r. pełnomocnik pozwanego zwrócił się do (...) sp. z o.o. z prośbą o udostępnienie dokumentów stanowiących podstawę sporządzenia sprawozdania finansowego za 2012 r. i 2013 r. W odpowiedzi M. O. wskazała, że wnioskowane dokumenty zostały wyłożone w siedzibie spółki do wglądu udziałowcom dnia 17 listopada 2014 r.

Dowód:

- pisma, k. 2010 – 2012.

Wyrokiem z dnia 27 stycznia 2015 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie w sprawie VIII GC 263/12 oddalił powództwo (...) sp. z o.o. w S., T. J., C. P., A. P. H. J. przeciwko A. A. (1) o wyłączenie wspólnika ze spółki (...) spółki z o.o. V. Polska sp. k. w S.. Apelacja w tej sprawie została także oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 8 lipca 2015 r. (I ACa 381/15). Wreszcie Sąd Najwyższy wyrokiem z 8 września 2016 r. oddalił skargi kasacyjne od wyroku Sądu Apelacyjnego (II CSK 781/15).

Dowód:

- wyrok w sprawie VIII GC 263/12 z uzasadnieniem, k. 2340 – 2346v,
- wyrok w sprawie I ACa 381/15 z uzasadnieniem, k. 2574-2591,
- wyrok w sprawie II CSK 781/15 (k. 3054-3062)

Pozwany w 2016 r. złożył zawiadomienie o popełnieniu przestępstw, m.in. mającego miejsce w okresie od 1 stycznia 2010 r. do 18 lipca 2016 r., w S. i innych miejscowościach na terenie kraju oraz w (...), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wyrządzenia spółce (...) sp. z o.o. V. W. sp.k. z siedzibą przy ul. (...) w S., szkody majątkowej w wielkich rozmiarach w wysokości co najmniej kilkudziesięciu milionów euro przez osoby zobowiązane do zajmowania się jej sprawami majątkowymi na podstawie przepisów kodeksu spółek handlowych oraz decyzji organów spółek, poprzez nadużycie udzielonych im uprawnień oraz niedopełnienie ciążących na nich obowiązków w związku z pozbawieniem tej spółki aktywów wielkiej wartości, polegającego na ujawnieniu innym podmiotom lub wykorzystywaniu we własnej działalności informacji stanowiących tajemnice przedsiębiorstwa tej spółki poprzez przeniesienie jej know-how, projektów farm wiatrowych oraz produkcji energii w wybudowanych farmach wiatrowych do firm korespondencyjnych i inne, tj., o czym z art. 296 § 1, 2 i 3 k.k. w zb. z art. 303 § 1 i 2 k.k. w zb. z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2003 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji w zb. z art. 77 pkt 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.. Analogiczne zawiadomienie dotyczyło innych spółek Grupy (...).

Postępowanie Policji było dla powodów bardzo uciążliwe i relacji między nimi po tym donosie praktycznie nie ma. Dla będącego w (...), w czasie złożenia zawiadomienia przez pozwanego, A. P., sytuacja ta była szokująca. Był to też szok dla pracowników powodów. Policja weszła do biura spółki, pozamykała wszystko i pablokowała. A. P. trudno było wyjaśnić pracownikom o co chodzi. Spółki Grupy zatrudniają około 56 osób i wszyscy byli bardzo wystraszeni. Przeszukiwane były nie tylko spółki Grupy (...), ale również Grupa, z którą współpracuje – I. w P.. Przez 2 miesiące spółki zatrudnił dodatkowo 2 osoby tylko do kopiowania dokumentów, a w sumie 6 osób przez ten czas przygotowywało dokumenty dla prokuratury. Powodowie porozumieli się z prokuraturą, że skopiują całą dokumentację aby mieli na czym pracować. Sytuacja ta odbiła się na zaufaniu pracowników, A. P. regularnie odbywał z nimi spotkania i transparentnie wyjaśniał działania. Spotykał się z pracownikami w biurach w B. i S. i również dokładnie wyjaśniał całą sytuację.

Postanowieniem z dnia 22 grudnia 2017 r. śledztwo w tej sprawie zostało umorzone na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. wobec braku w czynach znamion czynu zabronionego.

Dowód:

- postanowienie, k. 3772-3773,
- zeznania A. P. k. 3863-3867,
- zeznania T. J. k. 3879-3884,
- zeznania A. A. (1) k. 3887.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 63 § 1 k.s.h. każdy wspólnik może z ważnych powodów żądać rozwiązania spółki przez sąd. Zgodnie natomiast z art. 63 § 2 k.s.h. Jeżeli jednak ważny powód zachodzi po stronie jednego ze wspólników, sąd może na wniosek pozostałych wspólników orzec o wyłączeniu tego wspólnika ze spółki.

Powództwo wywołane pozwem C. P. (1) okazało się nieuzasadnione z powodu braku legitymacji czynnej C. P. (1) ocenianej na dzień zamknięcia rozprawy.

W postępowaniu o wyłączenie wspólnika spółki komandytowej, prowadzonym na podstawie art. 63 § 2 k.s.h., legitymację do jego wytoczenia posiadają wszyscy pozostali wspólnicy. Jeśli z pozwem o rozwiązanie spółki jawnej wystąpiło dwóch lub więcej wspólników, zachodzi między nimi współuczestnictwo materialne jednolite (zob. art. 72 § 1 i art. 73 § 2 k.p.c.). Oznacza to, że legitymacji tej jest pozbawiony podmiot, który nie posiada statusu wspólnika. Z drugiej strony brak po stronie powodowej wszystkich wspólników poza pozwanym A. A. (2), prowadzić musiałby do oddalenia powództwa. Wynika to z kwalifikowanego rodzaju współuczestnictwa materialnego, jakim jest współuczestnictwo konieczne (art. 72 § 2 k.p.c.), które może występować zarówno po stronie biernej, jak i czynnej procesu (por. art. 195 k.p.c.). Współuczestnictwo konieczne powstaje wówczas, gdy po danej stronie procesu występują kilka podmiotów, którym przysługuje legitymacja procesowa grupowa łączna. Oznacza, że wszystkie te podmioty muszą wspólnie dochodzić swoich praw lub wspólnie podejmować obronę, a ich działanie indywidualne uznawane jest jako działanie podejmowane w warunkach braku pełnej legitymacji procesowej, co skutkuje oddaleniem powództwa.

Ma to o tyle istotne znaczenie, że czytelną dla Sądu jest przyczyna podtrzymywania powództwa również w imieniu C. P. (1), mimo że nie jest on już wspólnikiem. Umowa zbycia udziałów jest kwestionowana przez pozwanego. O ile więc jego zarzuty zostałyby uwzględnione, to ewentualny brak wśród powodów C. P. (1) nieuchronnie prowadziłyby do oddalenia powództwa, ze względu na brak pełnej legitymacji po stronie powodowej. Podtrzymywanie powództwa w imieniu C. P. (1) – na dzień wyrokowania bezzasadne – wymuszone jest więc przez działanie pozwanego i zdaniem Sądu jest wyrazem prawidłowego prowadzenia procesu przez stronę powodową, a w konsekwencji nie miał wpływu na rozstrzygnięcie o kosztach procesu. Natomiast argument z art. 192 pkt 3 k.p.c. nie jest trafny. Zgodnie z nim z chwilą doręczenia pozwu zbyciu w toku sprawy rzeczy lub prawa, objętych sporem, nie ma wpływu na dalszy bieg sprawy; nabywca może jednak wejść na miejsce zbywcy za zezwoleniem strony przeciwnej. Przedmiotem sprawy nie jest udział C. P. (1), ale wyłączenia A. A. (1) ze spółki.

Sąd orzeka wg stanu na dzień zamknięcia rozprawy (art. 316 k.p.c.), a nie składania pozwu. Samo kwestionowanie zbycia udziałów przez C. P. (1) jest poza zakresem rozpoznania niniejszej sprawy. Dodatkowo C. P. (1) został wykreślony jako wspólnik z rejestru przedsiębiorców przedmiotowej spółki. Brak obecnie danych do uznania, że wykreślenie to było oparte na wadliwej podstawie.

Celem postępowania o wyłączenie wspólnika jest zmiana składu osobowego spółki poprzez usunięcie z niej wspólnika, którego dalsze pozostawanie w spółce, z uwagi na jego przynależności osobiste lub indywidualne zachowania (zawinione lub niezawinione) zagrażałoby interesom spółki lub usprawiedliwionym interesom pozostałych wspólników (tak Sąd Najwyższy w wyroku z 8 września 2016 roku, II CSK 781/15, (...)). Legitymacja materialna oznacza posiadanie przez dany podmiot prawa podmiotowego lub interesu prawnego mogącego podlegać ochronie na drodze sądowej.

Wobec braku wątpliwości co do tego, że C. P. (1) zbył swoje udziały i nie jest już wspólnikiem (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) spółki komandytowej w S., uznać należało, że utracił interes prawny w żądaniu wyłączenia pozwanego jako wspólnika spółki. Pozostawanie bądź wyłączenie pozwanego z powodowej spółki nie będzie miało żadnego znaczenia dla interesów (czy to prawnych, czy jedynie faktycznych) C. P. (1), jako byłego już wspólnika.

Utrata legitymacji czynnej przez C. P. (1) jako byłego wspólnika (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) spółki komandytowej w S. skutkowałą oddaleniem jego powództwa, o czym orzeczono w punkcie I sentencji wyroku.

W odniesieniu do żądania pozostałych powodów powództwo okazało się uzasadnione.

W przypadku, gdy ważny powód rozwiązania spółki zachodzi wyłącznie po stronie jednego ze wspólników, sąd na wniosek wszystkich pozostałych wspólników może, na podstawie art. 63 § 2 k.s.h. orzec o wyłączeniu tego wspólnika ze spółki. N. prawna zawarta tym przepisem umożliwia zatem utrzymanie istnienia spółki w przypadku, gdy ważny powód jej rozwiązania zachodzi w osobie jednego ze wspólników, a nie w osobach innych wspólników. Przyczyna wyłączenia wspólnika ze spółki może mieć przy tym charakter zawiniony przez wspólnika, jak również niezawiniony. W przypadku wyłączenia wspólnika ze spółki na mocy orzeczenia sądowego, spółka trwa dalej pomiędzy pozostałymi wspólnikami.

Spółka jest jednak zobowiązana dokonać rozliczenia udziału kapitałowego przysługującego wyłączoneму wspólnikowi zgodnie z zasadami określonymi w art. 65 k.s.h.

Zgodnie z art. 103 k.s.h. w sprawach nieuregulowanych w dziale III do spółki komandytowej stosuje się odpowiednio przepisy o spółce jawnej, chyba że ustawa stanowi inaczej. Zgodnie z kolei z art. 102 k.s.h. spółką komandytową jest spółka osobowa mająca na celu prowadzenie przedsiębiorstwa pod własną firmą, w której wobec wierzycieli za zobowiązania spółki, co najmniej jeden wspólnik odpowiada bez ograniczenia (komplementariusz), a odpowiedzialność co najmniej jednego wspólnika (komandytariusza) jest ograniczona.

Podstawą prawną powództwa był art. 63 § 2 k.s.h. w zw. z art. 103 k.s.h.

A. P. i T. J. wskazali (a pozwany temu nie przeczył), że sama spółka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) spółka komandytowa była spółką holdingową, której jedynym celem było posiadanie udziałów w spółkach córkach. Ta spółka praktycznie nigdy operacyjnie nie funkcjonowała ponieważ jej głównym zadaniem było tylko posiadanie udziałów w spółkach celowych. Z kolei te spółki córki były spółkami projektowymi realizującymi projekty w zakresie energii wiatrowej. Słusznie T. J. wskazał, że w sytuacji grupy powiązanych kapitałowo i osobowo spółek nie można postrzegać tej spółki w sposób odizolowany od innych. Nie jest w ocenie Sądu zatem istotnym argument, że przedmiotowa spółka w zasadzie operacyjnie nie funkcjonowała (a przez to trudno mówić o ważnych powodach), ponieważ funkcjonowały operacyjnie jej spółki córki. W sprawie eksploatowana przez obydwie strony jest sprawa prowadzona przez Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII GC 263/12, również o wyłączenie wspólnika A. A. (1), gdzie skład osobowy wspólników była bardzo zbieżny (a w zakresie osób fizycznych identyczny), gdzie argumenty za wyłączeniem wspólnika były takie same jak w niniejszej sprawie. W sprawie VIII GC 263/12 Sąd Okręgowy wyrokiem z 27 stycznia 2015 r. oddalił powództwo, a apelację oddalił Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 8 lipca 2015 r. (I ACa 381/15). Okres ponad 3 lat między wyrokiem Sądu Okręgowego a wyrokowaniem w niniejszej sprawie, pozwala na zupełnie inną ocenę zdarzeń które miały miejsce do 2015 roku, a dodatkowo stan faktyczny wzbogacony jest o wydarzenia zapadłe po 8 lipca 2015 r.. T.. Sąd ma prawo dokonywania też własnych ustaleń faktycznych oraz ich oceny. Odnosząc się do wyroku Sądu Najwyższego w sprawie II CSK 781/15 to Sąd Rejonowy w całości akceptuje wyrażoną tam ocenę prawną. Podkreślić też należy, że podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być jednak zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Zarówno Sąd Okręgowy w sprawie VIII GC 253/17, jak i Sąd Apelacyjny w sprawie I ACa 842/16, dokonały też innej oceny niż w sprawach odpowiednio VIII GC 263/12 i I ACa 381/15.

W uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 17 lutego 2017 roku w sprawie I ACa 842/16 oraz w uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z 8 września 2016 roku w sprawie II CSK 781/15, wskazano na odmienny cel i funkcję pojęcia „ważny powód” uzasadniającego wyłączenie wspólnika oraz pojęcia „ważny powód” uzasadniającego rozwiązanie spółki komandytowej, mimo pokrywania się tych pojęć w znacznej części stanów faktycznych. Akceptując wyrażone tam poglądy, powtórzyć za nimi należy, że przepis stanowiący podstawę oceny żądania pozwu i uzasadniający żądanie rozwiązania spółki odnoszą się do dwóch odrębnych postępowań, mających różny cel i realizujących różne funkcje. Ustawodawca nie zidentyfikował pojęcia „ważnych powodów” stanowiących podstawę wyłączenia wspólnika spółki komandytowej, nie oznaczył także kryteriów według, których należałoby oceniać stopień wagi tych powodów. Sąd Rejonowy stoi na stanowisku, że „ważny powód” wyłączenia wspólnika ma służyć celowi jakim jest przywrócenie takich relacji w spółce, gdy występują w niej niepożądane zjawiska wywołane działaniem jednego ze wspólników, które umożliwią dalsze jej funkcjonowanie, ponieważ jednocześnie nie występuje konieczność całkowitego zaprzestania przez nią działalności. Celem jest ochrona spółki w sytuacji podejmowania przez jednego ze wspólników zachowań niekorzystnie wpływających na jej funkcjonowanie, a jednocześnie nie ma uzasadnienia dla rozwiązania spółki. Samo wyłączenie wspólnika prowadzi do zmiany składu osobowego spółki przez wyeliminowanie z niej wspólnika, który z uwagi na przyniosły osobiste, czy podejmowane działania stwarza stan zagrożenia dla interesów spółki, czy też usprawiedliwionych interesów pozostałych wspólników. Istnienie ważnych powodów dla wyłączenia wspólnika, oznacza istnienie okoliczności, których występowanie lub trwanie stanowi przeszkodę lub istotnie utrudnia dalszą działalność spółki. Ponownie pojawia się tu wcześniej zauważona okoliczność nieoperacyjnego charakteru tej konkretnej spółki, ponieważ za Sądem Najwyższym (sprawa II CSK 781/15), przyjąć należy, że nie są wykluczone sytuacje, gdy z uwagi na formalną pozycję wspólnika o pasywnej roli w spółce i nikłym

wpływie na jej funkcjonowanie, a przez to braku możliwości bezpośredniego zaburzania funkcjonowania spółki, nie będzie można wymagać od pozostałych wspólników, aby tolerowali w swoim gronie osobę, której wniosek o wyłączenie dotyczy. Także w niniejszej sprawie pozwany posiada status komandytariusza, a zatem (o ile umowa spółki nie stanowi inaczej) nie ma ani prawa ani obowiązku prowadzenia spraw spółki. Nie posiada on zatem wpływu na działalność spółki, gdyż ją reprezentuje komplementariusz. Z uwagi na istotność relacji interpersonalnych w spółkach osobowych rozważania w zakresie występowania ważnej przyczyny (ważnego powodu) wyłączenia wspólnika winny odnosić się także do tej sfery jej funkcjonowania. Brak bowiem zaufania, czy istnienie silnego konfliktu osobistego pomiędzy wspólnikami, które ostatecznie uniemożliwiają im współdziałanie, czy też są przeszkodą dla realizacji celów spółki podlega ocenie jako przesłanka wyłączenia wspólnika. Także element wzajemnej lojalności pozostaje przedmiotem badania przy weryfikacji wystąpienia ważnej przyczyny uzasadniającej wyłączenie wspólnika. Obowiązek zachowania lojalności wobec spółki należy wyprowadzić z art. 56 § 1 k.s.h., z kolei nakaz wzajemnej lojalności wspólników wynika z art. 354 § 1 k.c. w zw. art. 2 k.s.h.. Jest to podstawowy element funkcjonowania spółki osobowej, bez którego działanie na rzecz realizacji celów spółki może okazać się niemożliwe lub znacznie utrudnione.

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów z dokumentów, zeznań świadków oraz przesłuchania stron. Dowody te w zasadzie nie były kwestionowane, nie pozostają też ze sobą w sprzeczności i, w gruncie rzeczy strony nie podważając ich wiarygodności dokonują ich innej oceny, do czego z resztą mają pełne prawo. Zgromadzone dowody stanowiły podstawę dla ustalenia relacji pomiędzy stronami.

W pierwszej kolejności zwraca uwagę, że początek konfliktu wiąże się z deklaracją C. P. (1) w 2012 roku o zamiarze wystąpienia ze spółki wraz ze sformulowaniem oczekiwania otrzymania kwoty 10 mln euro jako zapłaty za udziały. Pozwany sam przedstawił wolę wyjścia ze spółek Grupy (...) i od początku oczekiwał zapłaty w wysokości około 2/3 kwoty jaką miał otrzymać C. P. (1). Proces negocjacji kwoty zapłaty za udziały i warunków jej płatności w zasadzie się nie zakończył, co poddaje wątpliwość w deklarowanej przez pozwanego determinacji pozostania wspólnikiem. Przedstawione dokumenty związane z negocjowaniem ceny i warunków nakazują przyjąć, że dla pozwanego nie jest istotna odpowiedź czy przestać być wspólnikiem, ale za jaką kwotę. To pozwany rozpoczął ten temat i to on podał jako przyczynę wystąpienia ze spółki swój stan zdrowia. W toku niniejszego postępowania nie zmienił argumentacji w tym zakresie, a zatem tą przyczynę należy przyjąć jako rzeczywistą. Pozwany w mailu z 23 czerwca 2012 r. przedstawił propozycję wystąpienia ze spółek wraz z rozliczeniem jego udziałów. Propozycja przewidywała wystąpienie w czasie 1 - 2 miesięcy, przy czym pozwany z tego tytułu miał uzyskać 3,5 mln euro, płatne w trzech ratach: 1 mln w przy zawarciu umowy, 1 mln do 31 grudnia 2012 r. oraz 1,5 mln do 31 grudnia 2013 r. Wskazał przy tym, że ta propozycja jest ostatnią możliwością polubownego rozwiązania sytuacji konfliktowej na poziomie wspólników i obowiązuje do 29 czerwca 2012 r. Pozwany zastrzegł, że wobec braku akceptacji tej oferty i nie złożenia wiążących oświadczeń w określonym terminie będzie zmuszony w poniedziałek 2 lipca 2012 r. powierzyć sprawę w ręce prawnika. Porównując powyższe z czteroletnim procesem wychodzenia C. P. (1) ze spółek, powyższe żądania pozwanego uznać należy za nierealne, powodujące podważenie zaufania powodów do pozwanego. Zwraca uwagę że A. P. i T. J. przedstawili proces wychodzenia C. P. (1) ze spółek jako przewidywalny, oparty na porozumieniu i zaufaniu. Z kolei proces wychodzenia pozwanego opierał się na niemal ultimatum. Mogło to podważać i podważało zaufanie do niego pozostałych wspólników. Z drugiej strony wspólnicy reagowali konstruktywnie na jego żądania, przedstawiali kontrpropozycje spłaty, która nawet została zaakceptowana w kwocie 3,5 mln euro, ale do porozumienia nie doszło ze względu na brak satysfakcjonującego pozwanego zabezpieczenia zapłaty. Brak danych na potwierdzenie zarzutów pozwanego, że pieniądze ze spółek były wyprowadzane (w tym do spółki (...)), a koronnym dowodem przeciwko tej tezie jest umorzenie śledztwa, wszczętego po zawiadomieniu pozwanego i to ze względu na brak znamion czynu zabronionego (o czym w dalszej części). Prawdą jest że pozwany udzielał spółkom pożyczek, ale były one oprocentowane i pozwany otrzymał ich zwrot, a nadto w odniesieniu do kwot kredytów udzielonych przez (...), zabezpieczonych osobiście przez T. J. i C. P. (1), były one nieznaczne i nie stanowi to okoliczności podważającej ustalenie istnienia ważnych powodów do wyłączenia pozwanego ze spółki.

Drugim źródłem powstania ważnych powodów do wyłączenia pozwanego było udzielenie przez niego w dniu 9 lipca 2012 r. pełnomocnictwa prawnikom kancelarii (...), a faktycznie korzystał on z ich wsparcia jeszcze wcześniej

(vide mail na k. 889). Powodowie traktują ten ruch jako przejaw skrajnej nielojalności. Prawnicy tej kancelarii reprezentowali wcześniej przeciwnika procesowego spółki z grupy V., a powodowie działania te uznali za skrajnie wrogie, prowadzące ich na skraj bankructwa i dodatkowo zgłaszali fakt nielegalnej – w ich ocenie – egzekucji na terenie (...). Są to okoliczności podnoszone od początku procesu i w sposób konsekwentny. W korespondencji przedprocesowej pojawiają się prośby dotyczące zmiany tej kancelarii. Nie można zatem tej okoliczności uznać za wymaginowaną i bez wpływu na relacje stron. A. A. (1) obserwował działalność prawników kancelarii (...) w toku wcześniejszego procesu, ocenił ich jako nad wyraz skutecznych w działaniu przeciwko powodom i z tego powodu ich zaangażował, celem uzyskania jak najszybszej zapłaty bez względu na relacje stron. Powodowie zwrócili uwagę na email z 19 czerwca 2012 r., gdzie dr N. L. „poleca odseparować się od C. P. (1) i wziąć kurs w swoje ręce. Rozważa też, czy nie powinno się w następnym tygodniu zmienić koni, to znaczy, że on jako mój adwokat wystąpiłby naprzód”. Pozwany realizował więc od początku konkretny plan otrzymania zapłaty za swoje udziały w najszybszym czasie i to bez względu na sytuację spółki, a deklarowana wola ugodowego załatwienia sprawy przed powierzeniem sprawy prawnikom, była nieprawdziwa. Biorąc pod uwagę, że żądanie pozwanego pojawiło się tuż po zawarciu ugody ze spółką (...), która postawiła spółki z grupy V. w trudnej sytuacji finansowej i o czym pozwany wiedział, zdaniem Sądu oznacza to konfrontacyjne działanie pozwanego. Dodatkowo powodowie odczytali z działania pozwanego groźbę zawiadomienia o kłopotach finansowych bank, który udzielił kredytów w łącznej kwocie ponad 300 mln euro, co z kolei groziło wypowiedzeniem tychże umów. O możliwości takiego zawiadomienia informował powodów dr L.. Wszystko to rujnowało relacje między współnikami. Przesłuchani w sprawie T. J., H. J. i A. P. zgodnie wskazali, że tych relacji praktycznie nie ma. Zwraca uwagę że od początku procesu, relacje te nie uległy żadnej poprawie (przeciwnie uległy pogorszeniu), strony praktycznie się nie komunikują w sprawach biznesowych, co oznacza brak jakichkolwiek perspektyw na współpracę wewnątrz spółki.

Pozwany w 2016 r. złożył zawiadomienia o popełnieniu przestępstw, w tym mającego miejsce w okresie od 1 stycznia 2010 r. do 18 lipca 2016 r., w S. i innych miejscowościach na terenie kraju oraz w (...), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wyrządzenia spółce (...) sp. z o.o. V. W. sp.k. z siedzibą przy ul. (...) w S., szkody majątkowej w wielkich rozmiarach w wysokości co najmniej kilkudziesięciu milionów euro przez osoby zobowiązane do zajmowania się jej sprawami majątkowymi na podstawie przepisów kodeksu spółek handlowych oraz decyzji organów spółek, poprzez nadużycie udzielonych im uprawnień oraz niedopełnienie ciążących na nich obowiązków w związku z pozbawieniem tej spółki aktywów wielkiej wartości, polegającego na ujawnieniu innym podmiotom lub wykorzystywaniu we własnej działalności informacji stanowiących tajemnice przedsiębiorstwa tej spółki poprzez przeniesienie jej know-how, projektów farm wiatrowych oraz produkcji energii w wybudowanych farmach wiatrowych do firm korespondencyjnych i inne, tj., o czyn z art. 296 § 1, 2 i 3 k.k. w zb. z art. 303 § 1 i 2 k.k. w zb. z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2003 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji w zb. z art. 77 pkt 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.. A. P., T. J. i H. J. podkreślali szok wywołany tą akcją pozwanego i dla nich dla pracowników spółek. Zawiadomienie pozwanego zdeorganizowało pracę spółek, które do samego kopiowania dokumentów musiały zatrudnić 2 dodatkowe osoby, a w sumie 6 osób przygotowywało dokumenty dla prokuratury. Takie działanie pozwanego było tak skrajnie konfrontacyjne, że trudno wyobrazić sobie inne jeszcze bardziej eskalujące konflikt. Sprawa zakończyła się postanowieniem o umorzeniu śledztwa i to wobec braku w czynach znamion czynu zabronionego. Nie jest dla Sądu podstawą do dyskwalifikacji odpisu postanowienia w tej sprawie, ze względu na brak przedstawienia uzasadnienia, ponieważ sama sentencja jednoznacznie przesądza o braku w postępowaniu powodów – osób fizycznych, znamion czynu zabronionego. Z resztą nic nie stało na przeszkodzie aby odpis postanowienia z uzasadnieniem złożył sam pozwany. Nie potwierdzone zastały zarzuty pozwanego o machinacjach finansowych. Nie jest też wytłumaczeniem dla działania pozwanego deklarowany brak dostępu do dokumentów. Zważywszy, że dla samej prokuratury dokumenty przygotowywało aż 6 osób, to próby ucywilizowania dostępu do dokumentów dla pozwanego, który zgłaszał wolę zapoznania się z nimi, przez ograniczenia ilościowe i czasowe należy uznać za słuszne, podyktowane troską o prawidłowe funkcjonowanie spółek. Sąd nie dostrzega też niczego zdrożnego w oczekiwaniu zachowania poufności. Nie ma danych aby tylko z tego powodu pozwany nie zapoznał się z dokumentami. Niezasadnie też zarzuca on, że gdy zapoznawał się z dokumentacją I. W. niektóre z nich były w języku polskim, ponieważ spółki działają w oparciu o polskie prawo spółek.

Dostrzec należy, że z upływem czasu i to 5 kolejnych lat, konflikt stron jedynie przybrał na sile, o czym świadczą kolejne postępowania sądowe inicjowane zarówno przez pozwanego przeciwko spółkom, w których wraz z T. J., H. J. i A. P. jest współnikiem, jaki i powództwa kierowane wobec pozwanego. Liczba postępowań toczonych przez strony po 2012 r. obejmuje co najmniej kilkanaście spraw (co jest okolicznością niesporną).

Wreszcie zwróciło uwagę w czasie przesłuchania T. J. i A. A. (1) wzajemna skrajna podejrzliwość. Z jednej strony T. J. zarzuca dr. L. działanie nielegalne (k. 3883), a z drugiej A. A. (1) formułuje myśl, że od początku powodowie chcieli pozbyć się go ze spółki (k. 3889).

Wszystko to prowadzi do wniosku, że istniejący i eskalujący pomiędzy stronami konflikt przekreśla szanse na ich współdziałanie w dążeniu do realizacji celu spółki. Obecnie wszyscy powodowie będący współnikami odmawiają jakiegokolwiek współpracy w którejkolwiek ze spółek, w której współnikiem pozostaje pozwany. Istnienie takiego konfliktu uzasadnia wyłączenie pozwanego jako współnika ze spółki, zwłaszcza, że ważną przyczyną, o której mowa we wskazanym przepisie, jest taka okoliczność, która pozwala na konkluzję, że działalność spółki w dotychczasowym składzie personalnym będzie nawet nie tyle wysoce utrudniona, co wręcz niemożliwa. Generalną zatem przyczyną uzasadniającą wyłączenie pozwanego jest obiektywnie istniejąca niemożność dalszej z nim współpracy.

Zgromadzony materiał dowodowy świadczy o zerwaniu wszelkich więzi umożliwiających współpracę pomiędzy współnikami (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) spółki komandytowej w S., a zważywszy na eskalację konfliktu nie sposób uznać za realną możliwość jej przywrócenia. Wyłączeniu pozwanego ze spółki komandytowej nie sprzeciwiają się też zasady współzycia społecznego. O nadużyciu prawa podmiotowego decydują obiektywne kryteria oceny w postaci sprzeczności z zasadami współzycia społecznego. W odpowiedzi na pozew z resztą pozwany zarzutu tego nie skonkretyzował. Klauzula generalna niedopuszczalności czynienia ze swego prawa użytku sprzecznego z zasadami współzycia społecznego ma na celu zapobieganie stosowania prawa w sposób prowadzący do skutków nieetycznych lub rozmiijających się w sposób zasadniczy z celem danej regulacji prawnej. Dotyczy zatem sytuacji, w której uwzględnienie powództwa, zgodnego z literą prawa, powodowałoby skutki rażąco niesprawiedliwe i krzywdzące. Na tego rodzaju konsekwencje wyłączenia ze spółki pozwany nie wskazał i tym bardziej ich nie wykazał.

Z tych przyczyn Sąd orzekł jak w punkcie II sentencji wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje podstawę prawną w art. 108 § 1 zdanie pierwsze k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Sąd uznał, że pozwany powinien zwrócić powodom wszystkie koszty procesu. Kwestia rozliczenia kosztów procesu przy współuczestnikach wygrywających proces jest nieuregulowana w kodeksie postępowania cywilnego. W przypadku współuczestnictwa materialnego koniecznym jest to na tyle specyficzna sytuacja, że koszty te powinny być rozliczane wspólnie. Dodatkowo w toku procesu zaliczki wpłacane były przez różne podmioty, stąd powodowie sami powinni rozliczyć się kosztami procesu. W odniesieniu do C. P. (1), konieczność podtrzymywania powództwa wygenerował sam pozwany, kwestionując skuteczność zbycia przez niego udziałów. Dodatkowo ten powód wspólnie jest reprezentowany przez pełnomocnika reprezentującego pozostałych komplementariuszy.

Na koszty poniesione przez stronę powodową składają się: wynagrodzenie pełnomocnika komandytariusza oraz wynagrodzenia pełnomocnika komplementariuszy w kwotach po 2.400 2400 złotych, których wysokość ustalono w oparciu o § 6 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, do czego doliczyć trzeba 85 zł opłat skarbowych od udzielnych pełnomocnictw, 2000 zł opłaty od pozwu oraz 9460,82 zł uiszczonych zaliczek na poczet kosztów opinii i tłumaczeń (1800 zł – k. 410, 3865,72 – k. 450, 73,97 – k. 2056 i 2066, 287,82 – k. 2166, 73,97 – k. 2316 i 2320, 36,99 zł – k. 2386 i 2474, 143,91 zł – k. 2481 i 2484, 36,99 zł – k. 2484, 141,45 zł, 1000 zł – k. 3071, 1000 zł – k. 3072 i 1000 zł – k. 3225). Łącznie dało to kwotę 16345,82 zł i taką kwotę zasądzono w punkcie III.

Do rozliczenia pozostała też kwota 1417,72 zł. Koszty opinii tłumaczeń wyniosły w sprawie 18171,72 zł wg poniższego zestawienia

koszt	karta
(...),72	431
(...),31	(...)
73,97	1947 i 1967
(...),61	1974
287,82	1996 i 2063
73,97	(...)
36,99	(...) i (...)
143,91	(...) i (...)
141,45	(...)
254,61	(...) i (...)
73,97	(...) i 2910
480,82	(...) i (...)
369,86	(...) i (...)
(...),53	(...)
169,74	(...) i (...)
73,97	(...) i (...)
73,97	(...) i (...)

813,69	(...) i (...)
239,85	(...)
SUMA	
(...),76	

Zostały one pokryte zaliczkami powodów i pozwanego (k. 1157 i 2483), dodatkowo postanowieniem na k. 1415 rozliczona została kwota 3649,31 zł – która jest do wyegzekwowania od pozwanego. Różnica między wydatkowanymi przez Skarb Państwa kosztami sądowymi, a kwotami zaliczek i ww. kwotą 3649,31 zł to 1417,72 zł, którą - stosując art. 113 ust. 1 u.k.s.c. - należało nakazać pobrać od pozwanego

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)